

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Hesové a soudců JUDr. Aleny Bílkové a Mgr. Štěpána Hnaníčka v právní věci

žalobkyně:

a) nezletilá **N. N.**, narozená dne xxx
zastoupená matkou Petrou N., narozenou dne xxx
obě bytem xxx, xxx

b) nezletilá **N. K.**, narozená dne xxx
zastoupená matkou Lucíí V., narozenou dne xxx
obě bytem xxx, xxx

c) **Miroslav M.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx

d) **Vlasta M.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx

e) **Helena J.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx

všichni zastoupení advokátkou JUDr. Zuzanou Špitálskou
sídlem Plzeňská 232/4, 150 00 Praha 5

proti

žalované:

Allianz pojišťovna, a.s., IČO 47115971
sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8

o pojistné plnění ve výši 1 600 000 Kč s příslušenstvím

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Schmidtová

k odvolání všech účastníků proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 31. ledna 2018, č. j. 25C 110/2017-180, po zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. října 2018, č. j. 28Co 207/2018-242, rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. září 2020, č. j. 25Cdo 378/2019-270,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve vyhovujících výrocích o věci samé ve vztahu k žalobkyním a) a b) /výroky I. a IV./ **potvrzuje**, v zamítavých výrocích o věci samé ve vztahu k žalobkyním a) a b) /výroky II. a V./ **se mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit každé z žalobkyň a) a b) částku 80 000 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p.a. od 17. 8. 2016, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku, jinak **se** v těchto výrocích **potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyním a) a b) každé z nich náklady řízení před soudem prvního stupně, před soudem odvolacím i dovolacím ve výši 106 020,20 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokátky JUDr. Zuzany Špitálské.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované zaplatit žalobkyni a) částku 120 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. od 17. 8. 2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), ve vztahu k ní zamítl žalobu ohledně částky 280 000 Kč s příslušenstvím (výrok II.) a žalované uložil žalobkyni a) nahradit náklady řízení ve výši 26 063 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám její právní zástupkyně (výrok III.). Dále soud žalované uložil zaplatit žalobkyni b) částku 120 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. od 17. 8. 2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.), ohledně ní zamítl žalobu co do částky 280 000 Kč s příslušenstvím (výrok V.) a uložil žalované zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení částku 26 063 Kč, k rukám její právní zástupkyně, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok VI.). Dále soud prvního stupně zamítl žalobu žalobce c) na zaplacení částky 300 000 Kč s příslušenstvím (výrok VII.), zamítl žalobu žalobkyně d) na zaplacení částky 300 000 Kč s příslušenstvím (výrok IX.) a zamítl žalobu žalobkyně e) na zaplacení částky 200 000 Kč s příslušenstvím (výrok XI.). Zároveň soud prvního stupně uložil každému ze žalobců c), d), e) zaplatit žalované náklady řízení ve výši 1 500 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Takto soud rozhodl o žalobě, kterou se žalobci jako pozůstalé vnučky, tchán, tchyně a švagrová po Josefu V., narozenému dne xxx, který dne xxx tragicky zemřel při dopravní nehodě způsobené Michalem N., řidičem osobního vozidla tov. zn. Toyota Hilux, SPZ xxx, domáhali náhrady nemajetkové újmy při usmrcení osoby blízké. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, neboť nebylo prokázáno, že by u žalobců vznikly duševní útrapy takového rázu, které by výrazně ovlivnily jejich další život v souvislosti s úmrtím Josefa V. Žalovaná dále akcentovala, že v souvislosti s

újmou vzniklou úmrtím Josefa V. vyplatila pojistné plnění z titulu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.), na základě uzavřené dohody o narovnání tyto nároky: pozůstalé manželce Vlastě V. částku ve výši 400 000 Kč, pozůstalé matce Marii V. částku ve výši 350 000 Kč, všem pozůstalým sourozencům Václavu, Jirímu a Marii V. každému částku ve výši 300 000 Kč, dvěma pozůstalým dcerám Petře N. a Lucii V. každé částku ve výši 400 000 Kč.

3. Soud prvního stupně provedl dokazování výsledkem žalobců, svědků, obsahem listin a rovněž obsahem spisu Okresního soudu v Jihlavě, sp. zn. 1T 48/2016, a zjistil, že dne xxx v 17 hodin došlo k dopravní nehodě vozidla Toyota Hilux, SPZ xxx, řízeného řidičem Michalem N. Ten byl rozsudkem trestního soudu uznán vinným, že jako řidič osobního automobilu v důsledku rychlosti nepřiměřené svým schopnostem a vlastnostem vozidla a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, a také v důsledku únavy, vjel do protisměru a poté vlevo mimo vozovku, kde narazil do stromu a způsobil tak vedle zranění spolujezdkyně manželky Petry N., další spolujezdkyni nezletilé dceři N. N. polytrauma - těžký úraz hlavy, hrudníku a břicha s léčením nejméně do 23. 3. 2016 a dalšímu spolujezdci Josefu V. úrazový šok při polytraumatu, na jehož následky přes poskytnutou lékařskou pomoc téhož dne v Nemocnici xxx zemřel. Řidič byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců a trest byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let, byl mu dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání dvou let a byla mu uložena povinnost zaplatit poškozené nezletilé N. N., narozené dne xxx, škodu ve výši 580 041 Kč. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolání obžalovaného bylo usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2016, č. j. 5To 507/2016-255, zamítnuto a rozsudek nabyl právní moci dne 19. 10. 2016. Po právní stránce soud odkázal na § 13, § 2958 a § 2959 o. z, pasivní legitimaci žalované vyvodil z § 9 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. S odkazem na § 22 odst. 1 o. z., soud považoval za osoby blízké příbuzné v řadě přímé, sourozence a manžela nebo partnera podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí. Peněžitá náhrada musí vyvažovat plné utrpení a její výše se stanoví podle zásad slušnosti. Soud přihlédl k tomu, že s výjimkou manžela, rodiče a dítěte zákon výslovně neoznačuje oprávněné osoby, kterým tato peněžitá náhrada přísluší, a ohledně částky neuvádí žádná relevantní kritéria. V minulosti bylo toto odškodnění upraveno v § 444 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zák.), který byl vložen do zákona s účinností od 1. 5. 2004.
4. Žalobkyně a) a b) jsou nezletilé vnučky zemřelého Josefa V. a žily s ním ve společné domácnosti. Podle předchozí právní úpravy by jim příslušela náhrada v podobě jednorázového odškodnění ve výši 240 000 Kč. Soud přihlédl k tomu, že nezletilá žalobkyně a) měla v době smrti Josefa V. xxx, nezletilá žalobkyně b) měla v době jeho smrti xxx. Peněžitá náhrada dle § 2959 o. z. má vyvážit utrpení poškozeného, vnímání dítěte je zcela odlišné od vnímání dospělé osoby a je otázkou, zda obě nezletilé žalobkyně úmrtí svého dědečka vůbec zaznamenaly. Soud se však přiklonil k tomu, že jisté odškodnění jim je třeba přiznat, ale ve snížené výši a za odpovídající částku považoval 120 000 Kč, což je polovina částky, která by jim náležela podle předchozí právní úpravy (240 000 Kč). Ohledně zbývajících částky 280 000 Kč s příslušenstvím ve vztahu k nim proto žalobu zamítl a o nákladech řízení rozhodl podle § 146 odst. 3 o. s. ř.
5. Nároky ostatních žalobců soud prvního stupně zamítl pro jejich neopodstatněnost.

6. V odvolání žalobkyně a), b) nesouhlasily s krácením jejich nároku o 50 %, Josef V. byl jejich dědeček, v době úmrtí mu bylo pouhých xxx let, při obvyklém běhu událostí by se vztah mezi vnučkami a dědečkem rozvíjel a jejich nemajetková újma by dosáhla stejné intenzity jako újma blízkých osob, které si ztrátu příbuzného v době úmrtí plně uvědomovaly. Vnučky žily s dědečkem ve společné domácnosti, žalobkyně a) po úrazu byla 3 měsíce v kómatu a je vážně postižená a odkázaná na pomoc okolí. Dědeček by byl v jejím stavu velkou oporou. Z těchto důvodů žalobkyně považovaly napadený rozsudek ve vztahu k nim za nesprávný a požadovaly jeho změnu, včetně nákladů řízení.
7. Žalovaná v odvolání namítala, že soud prvního stupně nesprávně dovedl utrpení nezletilých žalobkyň a), b), jimž v době nehody bylo xxx měsíců a xxx měsíců a nemohly úmrtí dědečka vnímat. Je nutné přihlídnout k tomu, že nehoda byla způsobena blízkým rodinným příslušníkem, neboť škůdcem je otec žalobkyně a) a strýc žalobkyně b). Je třeba zkoumat i majetkové poměry viníka a jeho vztah a postoj k dané události. U žalobkyň a) a b) nemohlo dojít k jejich utrpení a nebylo to vůbec prokázáno vzhledem k jejich nízkému věku. Z těchto důvodů žalovaná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve vztahu k žalobkyním a) a b) změnil a žalobu zamítl.
8. Žalobkyně a) a b) ve vyjádření k odvolání uvedly, že s dědečkem žily ve společné domácnosti, zemřel ve věku xxx let, žalobkyně a) je po dopravní nehodě ve vážném stavu a pro žalobkyni b) byl dědeček mužským vzorem v domácnosti, protože žila bez otce. To, že žalobkyně byly v době úmrtí jím blízké osoby velmi útlého věku, není důvodem k nepřiznání jejich nároku. Skutečnost, že nehoda byla způsobena blízkým rodinným příslušníkem, byla zohledněna při stanovení jimi požadovaných výši odškodnění. Odvolání žalované považovaly za nedůvodné a navrhly, aby v žalované napadených výrocích byl rozsudek soudu prvního stupně jako správný potvrzen.
9. O odvolání všech účastníků rozhodl Městský soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 24. 10. 2018, č. j. 28Co 207/2018-242, jímž rozsudek soudu prvního stupně v zamítavých výrocích o věci samé (výroky II., V., VII., IX., XI.) a ve výrocích o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobci c), d), e) a žalovanou (výroky VIII., X., XII.) potvrdil, ve vyhovujících výrocích o věci samé (výroky I., IV.) změnil tak, že se zamítá žaloba žalobkyň a), b) na zaplacení částky 120 000 Kč s 8,05% z prodlení p.a. od 17. 8. 2016 do zaplacení, pro každou z nich. Zároveň žalobcům c), d) a e) uložil každému z nich nahradit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 600 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, a ve vztahu mezi žalobkyněmi a), b) a žalovanou se žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznal.
10. Rozsudek odvolacího soudu byl napaden dovoláním žalobkyň a), b) proti výroku I. rozsudku, jímž odvolací soud ve vztahu k nim potvrdil zamítavé rozhodnutí soudu prvního stupně o věci samé a v části, kterou změnil vyhovující výrok o věci samé tak, že žalobu zamítl. Nejvyšší soud České republiky rozsudkem ze dne 23. 9. 2020, č. j. 25Cdo 378/2019-270, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2018, č. j. 28Co 207/2018-242, se ve výroku I., v části, již byly potvrzeny zamítavé výroky rozsudku soudu prvního stupně ve vztahu k žalobkyním a) a b) ohledně částek 280 000 Kč s příslušenstvím pro každou z nich, v části, již byl změněn rozsudek tak, že byly zamítnuty žaloby těchto žalobkyň ohledně částek 120 000 Kč s příslušenstvím pro každou z nich, a ve výroku III., zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.
11. Dovolací soud odkázal na rozsudek ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25Cdo 894/2018, publikovaný pod č. 85/2019 Sb. soudních rozhodnutí a stanovisek, ústavní stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 23. 4. 2019, sp. zn. IV. ÚS 4156/18. Zdůraznil, že je třeba zohlednit okolnosti jak na straně pozůstalého, tak i na straně škůdce,

na straně pozůstalého je významná zejména intenzita jeho vztahu se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých, případná existenční závislost na zemřelém a případná jiná satisfakce. Zohlednit lze i to, byl-li pozůstalý očitým svědkem škodní události, byl-li s jejími následky bezprostředně konfrontován, či jakým způsobem se o nich dozvěděl. Kritéria odvozená od osoby škůdce jsou především jeho postoj ke škodní události, dopad události do jeho duševní sféry, forma a míra zavinění a v omezeném rozsahu i majetkové poměry škůdce. Za základní částku náhrady, modifikovanou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného.

12. V souzené věci dědeček žalobkyň Josef V. zemřel v roce 2015 a průměrná mzda za rok 2014 podle údajů zveřejněných Českým statistickým úřadem byla 25 686 Kč, a proto částka 513 720 Kč představuje východisko k další úvaze soudu o výši náhrady. Rozhodné je, že žalobkyně jsou se zemřelým v příbuzenském poměru v řadě přímé, byť nikoliv bezprostředně. Žalobkyni b) byly v době úmrtí dědečka téměř xxx roky a je pravděpodobné, že jej v tomto věku zaznamenala jako blízkého člověka, zvláště když s ním žila ve společné domácnosti a často se jí věnoval. Jeho ztrátu proto nepochybně vnímala a utrpěla tak duševní újmu, na jejíž odčinění má právo. Žalobkyni a) byl v době jeho smrti xxx a s velkou pravděpodobností se v té době její vztah k dědečkovi ještě plně nerozvinul, avšak společným bydlením a zájmem zemřelého byl dán předpoklad k rozvoji citového vztahu mezi nimi v budoucnu. Rozhodnutí odvolacího soudu, že žalobkyně a) a b) nemají jako pozůstalé právo na odčinění újmy za úmrtí dědečka, není v souladu s ustálenou rozhodovací praxí, neboť nebyly řádně zhodnoceny uvedené okolnosti na straně žalobkyň.
13. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek ve vztahu mezi žalobkyněmi a), b) a žalovanou i řízení mu předcházející v odvolacím jednání (§ 212, § 212a, § 214 odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyň a), b) jsou částečně důvodná.
14. Po rozhodnutí dovolacího soudu zůstal předmětem odvolacího přezkumu pouze nárok nezletilé žalobkyně a) a nezletilé žalobkyně b), z nichž každá požaduje 400 000 Kč z titulu náhrady nemajetkové újmy při úmrtí osoby blízké. Nejvyšší soud v této věci uzavřel, že základ nároku obou nezletilých žalobkyň dle ust. § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník - dále jen o. z., je dán a předmětem sporu zůstala pouze výše tohoto nároku, neboť odvolací soud je vázán právním názorem dovolacího soudu.
15. Východiskem pro úvahy o výši odškodnění je částka 513 720 Kč, neboť dědeček žalobkyně Josef V. zemřel v roce 2015 a průměrná mzda za rok 2014 podle údajů zveřejněných Českým statistickým úřadem činila 25 686 Kč. Za základní částku náhrady, modifikovatelnou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Základní částka by měla být modifikována s ohledem na specifické okolnosti na straně škůdce či poškozeného zpravidla v řádu desítek procent, nikoliv více násobku (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, publikovaný pod č. 85/2019 Sb., soudních rozhodnutí a stanovisek.).
16. V souzené věci odvolací soud přihlédl k částkám, které žalovaná pojišťovna vyplatila při mimosoudním jednání blízkým příbuzným zemřelého Josefa V. Z obsahu spisu vyplývá, že žalovaná odškodnila manželku Vlastu V. částkou 400 000 Kč, která původně požadovala 1 200 000 Kč, matku Marii V. odškodnila částkou 350 000 Kč, když ta požadovala 1 200 000 Kč,

sourozence Václava V., Jiřího V. a Marii V. odškodnila každého z nich částkou 300 000 Kč, když požadovali každý 750 000 Kč, každou z dcer Petru N. a Lucii V. odškodnila částkou ve výši 400 000 Kč, když požadovaly každá z nich 1 200 000 Kč. Jmenovaní tyto částky přijali a další již nenárokovali.

17. Odvolací soud dále přihlédl k tomu, že obě nezletilé žalobkyně jsou se zemřelým Josefem V., kterému bylo v době smrti xxx let, v příbuzenském poměru v řadě přímé, bydleli v jednom domě, dědeček je nepřímo finančně podporoval, ale neměl k nim vyživovací povinnost. Žalobkyni b) bylo v době jeho úmrtí téměř xxx roky a v tomto věku dědečka zaznamenala velmi pravděpodobně jako blízkého člověka a jeho ztrátu vnímala. Žalobkyni a) byl v době jeho smrti xxx, zřejmě se v té době ještě její vztah k dědečkovi plně nerozvinul, ale tím, že bydleli společně a dědeček se o ní zajímal, byl dán předpoklad k rozvoji citového vztahu mezi nimi v budoucnosti. Dědeček zemřel ve věku xxx let a nebyť škodné události, jeho vzájemné vztahy s vnučkami se mohly ještě dlouhá léta rozvíjet.
18. Kritéria významná pro určení výše náhrady na straně pozůstalého je a) intenzita jeho vztahu se zemřelým, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) případná existenční či hmotná závislost na zemřelém a d) případné poskytnutí jiné satisfakce. Klíčová je kvalita vzájemného vztahu. Kritéria odvozená od osoby škůdce jsou e) postoj škůdce, f) dopad události do jeho duševní sféry, g) majetkové poměry škůdce a h) míra zavinění, resp. míra spoluzpůsobení smrti poškozeným. Postoj škůdce může ovlivnit vnímání újmy pozůstalým, vstřícné chování, omluva či projevená lítost škůdce může zmírnit dopady nemajetkové újmy.
19. Dle názoru odvolacího soudu skutkovým zjištěním, s přihlédnutím ke všem citovaným kritériím a rozsahu nemajetkové újmy obou nezletilých žalobkyň při úmrtí osoby blízké, odpovídá odškodnění ve výši 200 000 Kč, tedy ve výši poloviny požadované částky. V době smrti byly žalobkyně ve velmi útlém věku a prožívání odchodu dědečka bylo proto nižší než u ostatních nejbližších příbuzných. Takto vyjádřená nemajetková újma obou nezletilých žalobkyň odpovídá částkám, které byly již žalovanou ostatním blízkým příbuzným zemřelého Josefa V. vyplaceny. Přiznané částky odpovídají individuálnímu posouzení věci s přihlédnutím k jedinečným okolnostem jak má na mysli nález Ústavního soudu České republiky ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. IV. ÚS 2578/19. Argumentace žalobkyň, že ostatní nejbližší příbuzní přistoupili na narovnání se žalovanou a spokojili se s nižšími částkami, než původně požadovali, a to pouze proto, že nechťeli absolvovat soudní spor a narovnání bylo nižší o pouhé desítky tisíc korun, neodpovídá skutkovým zjištěním soudu.
20. Z výše uvedených důvodů byl napadený rozsudek ve vztahu k žalobkyni a) a žalobkyni b) ohledně vyhovujících výroků o věci samé (výroky I. a IV.) jako správný potvrzen a v zamítavých výrocích o věci samé (výrok II. a V.) byl změněn tak, že žalovaná je povinna zaplatit každé z žalobkyň ještě částku 80 000 Kč s příslušenstvím (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.), jinak byly tyto zamítavé výroky potvrzeny (§ 219 o. s. ř.).
21. Výrok o nákladech řízení před soudy všech stupňů je odůvodněn § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř, neboť žalobkyně byly úspěšné ohledně částky 200 000 Kč a z této částky jim byly přiznány náklady za zastoupení advokátem. Náklady každé z nich vznikly ve výši 106 020,20 Kč. Před soudem prvního stupně vznikly každé z žalobkyň náklady ve výši 49 420 Kč (6,5 úkonu po 7 280 Kč dle § 7 bod pátý, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a/,d/,h/, odst. 2 písm. c/, f/, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb /advokátní tarif/ - dále jen AT, za převzetí a přípravu zastoupení, za podání žaloby, za předžalobní výzvu, za účast při jednání dne 12. 1. 2018 přesahující dvě hodiny, 1/2 úkonu za účast při vyhlášení rozsudku, 1/2 úkonu

za návrh na zrušení usnesení soudu prvního stupně ze dne 18. 9. 2017, č. j. 25C 110/2017-54, ½ úkonu za odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ze dne 19. 10. 2017, č. j. 25C 110/2017-67, 7x 300 Kč za náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 4 AT). Za vyjádření žalobkyň k vyjádření žalované odměna přiznána nebyla, neboť tento úkon soud prvního stupně po žalobkyních nepožadoval. Před odvolacím soudem každé z žalobkyň vznikly náklady ve výši 19 100 Kč (2,5 úkonu po 7 280 Kč za podání odvolání, účast u odvolacího jednání dne 17. 10. 2018 a ½ úkonu za účast při vyhlášení rozhodnutí, 3x 300 Kč za náhradu hotových výdajů. Za dovolací řízení náleží každé z žalobkyň částka 7 580 Kč za podané dovolání ve výši 7 280 Kč a 300 Kč za náhradu hotových výdajů. Konečně v dalším odvolacím řízení každé z žalobkyň vznikly náklady ve výši 11 520 Kč za 1,5 úkonu za účast při odvolacím jednání dne 3. 2. 2021 a ve výši ½ úkonu za účast při vyhlášení rozhodnutí a 2x 300 Kč za náhradu hotových výdajů. Žalobkyním náleží rovněž 21 % DPH ve výši 18 400,20 Kč dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně, o jehož přípustnosti za podmínek § 237 o. s. ř. rozhodne dovolací soud.

Praha 10. února 2021

JUDr. Ivana Hesová v. r.
předsedkyně senátu